కథ

"దూరాభారం ప్రయాణం! ఒంటరిగా ఎట్లా పోతావో ఏమో? అందులో రాత్రి పూట ప్రయాణం!" బస్సులో కూర్చున్న దుర్గయ్య బాబాయితో, కిటికీ బయట నిలబడి వున్న నాగ భూషణం జాగ్రత్త చెబుతున్నాడు.

"నాకేం భయంరా బాబూ! నేను కాశీ రామేశ్వరాలు ఒంటరిగా పోయి వచ్చినవాణ్ణి!" దుర్గయ్య సాటి ప్రయాణికుల ఇబ్బందిని గుర్తించ కుండా చుట్ట ముట్టిస్తూ అన్నాడు.

"అదిగాదు బాబాయి! ఈ రూట్లో దొంగ తనాలు గ్రా ఎక్కువవుతున్నాయి...!"

"ఏవుందిరా నా దగ్గర దోచు కోవడానికి??" చుట్ట పట్టు కున్న చెయ్యి వేలికి వున్న బంగారు ఉంగరాలు కనబడకుండా ఉండడానికి తిప్పలు పడుతూ అన్నాడు.

కండక్టరు ఏదో చెప్పబోయాడు. అతడి పక్కనే నిలుచుని వున్న యువకుడు ఫెడీలు మని ఒక గుద్దుగుద్దగానే కండక్టరు మెలికలు తిరుగుతూ సీట్లో కూలబడి మూలగ సాగాడు.

ఆడవాళ్ల సీట్లో కూర్చుని వున్న ముసలమ్మ 'ఓయమ్మో!' అని మూర్ఛ పడిపోయింది.

దుర్గయ్యకు గుండె దడ పుట్టింది. ఒళ్లంతా ఒకటే చెమట! నాలుక పిడచ కట్టుకొని పోతోంది.

ఉంగారాలలో రాళ్ల వెయ్యి వాట్లలాగా వెలిగి పోతున్నట్లు దొంగల చూపు లన్నీ వాటి మీదే ఉన్నట్లు అని పించింది.

అంత భయం లోనూ దుర్గయ్య బుర్ర పాదరసంలా పని చేస్తోంది.

అతను కదలడం లేదు. కళ్లు దొంగల వైపే చూస్తున్నాయి. చేతులు మోకాళ్ల మీద కదల కుండా వున్నట్లున్నాయి!

మంచి దొంగలు

పులిచెర్ల సాంబశివరావు

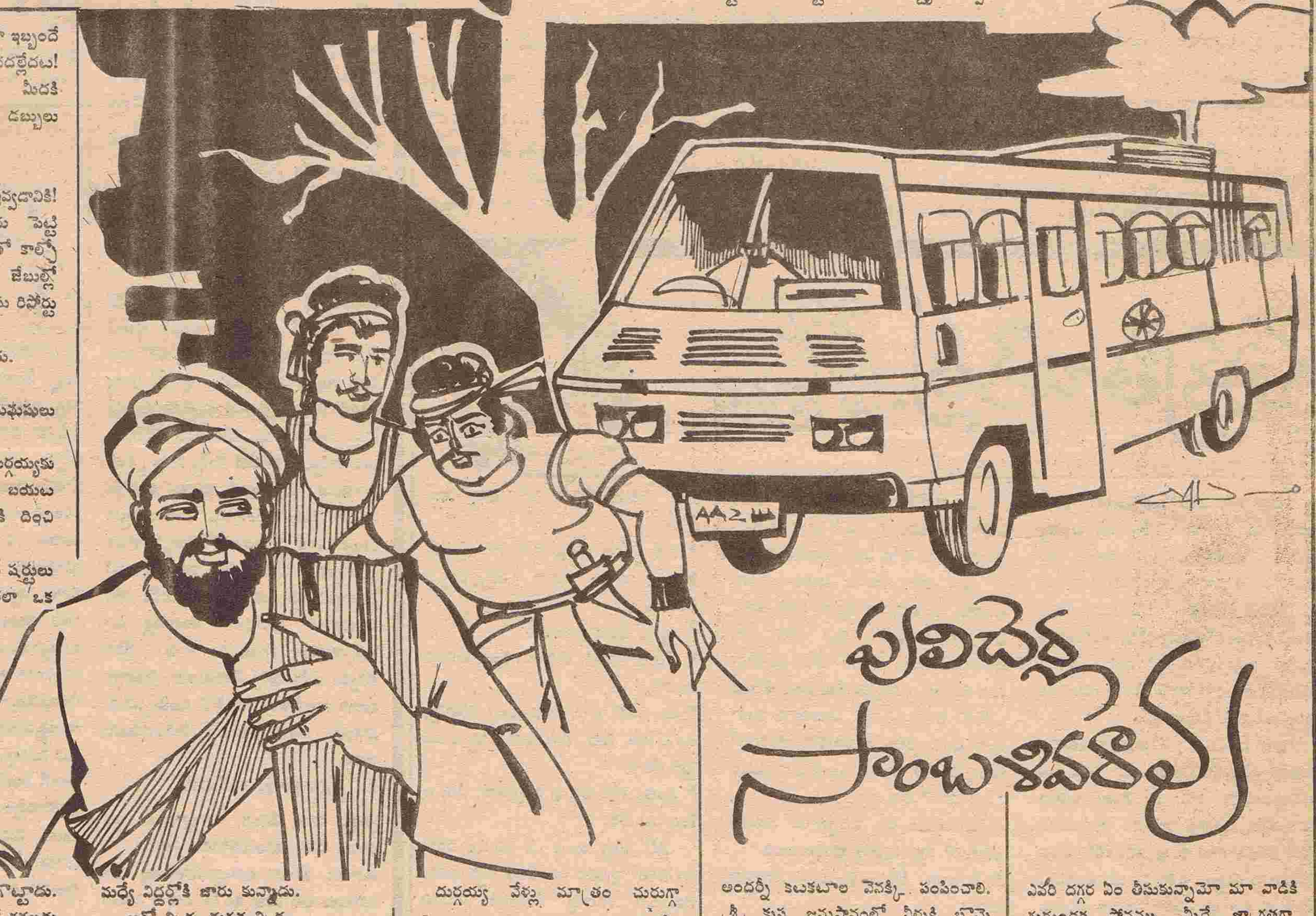

"డబ్బులు బొత్తిగా లేకపోయినా ఇబ్బందే బాబాయి! లేని వాళ్ళని తన్నిగాని వదల్లేదట! అమెరికాలో ప్రతివాడు రోడ్డు మీదకి వచ్చేటపుడు కొంత డబ్బులు తీసు కెళతాడట!"

"ఎందుకూ?"

"దొంగ ఎదురు పడినపుడు ఇవ్వడానికి! ఇవ్వక పోతే అనవసరంగా శ్రమ పెట్టి నందుకు కత్తితో పొడిచో, తుపాకితో కాల్చో పోతాడట! అందువల్ల మర్యాదగా జేబుల్లో వున్న వాటిని ఇచ్చి, తరువాత పోలీసు రిపోర్టు ఇస్తారట!"

'రైట్ రైట్!' అన్నాడు కండక్టరు.

బస్సు కదిలింది.

సర్గా అప్పుడే ఓ నలుగురు మనుషులు గభాల్న బస్సెక్కారు.

వాళ్లను చూడగానే దుర్గయ్యకు అనుమానం వచ్చి గభాల్న చుట్ట బయట పారేసి, ఉంగరం చెయ్యిని కిందకి దించి చొక్కా చాటున దాచు కున్నాడు.

బస్సులో ఎక్కిన నలుగురూ టీ షర్టులు వేసుకుని వున్నారు. వాళ్లంతా తలా ఒక చోట కూర్చున్నారు.

దుర్గయ్య అనుమానంగా వాళ్ల వైపు చూశాడు.

"ఛ..ఛ.. అనవసరంగా వాళ్లని అను మానిస్తున్నాడు తను. ఇందాక ఆ నాగ భూషణం గాడు అనవసరంగా తనకు దొంగలను గూర్చి చెప్పి, అదర గొట్టాడు. దాంతో ఎవర్ని చూచినా దొంగల్లాగే కనబడు తున్నారు...!' అని మనసులో అను కున్నాడు. హఠాత్తుగా ఏదో గుర్తు వచ్చి, చటుక్కున సూట్‌కేసు చూచుకొని తృప్తితో నిట్టూర్చాడు.

బస్సు వేగం అందుకుంది. కండక్టరు తన పని పూర్తి చేసుకుని లైట్ ఆఫ్ చేశాడు. బస్సు పట్నం పొలిమేరలుదాటింది. పొలం గట్ల మీద పొదరిళ్లు దొంగల గుంపుల్లాగా కనబడు తున్నాయి. కీచురాళ్ల పాటలు గుండెలు అదర గొడుతున్నాయి.

రాత్రిపూట దొంగల సంగతి గుర్తుకు రాకుండానే వుండాలి గాని, ఒకసారి వస్తేమాత్రం మనసు కుదుట పడడం కష్టమే!

పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు. కిటికీ లోంచి బయటకు చూస్తే భయం... భయం! బతుకు భయం...!

డ్రైవరు యమా స్పీడుగా పోనిస్తున్నాడు...

రోడ్డు సాఫీగా వుంది.

బస్సు సీట్లు మెత్తగా హాయిగా వున్నాయి. నిద్రాదేవత ప్రయాణీకుల నేత్రాల మీద నాట్యం చేస్తోంది.

దుర్గయ్య దొంగల గూర్చిన ఆలోచనల మధ్యే నిద్దర్లోకి జారు కున్నాడు.

అదో నిద్ర, మగత నిద్ర

ఎవరు నిద్రపోతున్నారో ఎవరు మేలుకొని వున్నారో తెలియడం లేదు.

బస్సుకు బ్రేకులు పడ్డాయి.

ఒళ్లు మరిచి నిద్రపోతున్నవాళ్లు సీట్లోంచి జారి పడ్డారు. కొందరు ముందు సీటుకు కొట్టు కున్నారు.

బస్సు ఏదో ఊళ్లో ఆగింది. లోపల లైట్లు వెలిగాయి. డ్రైవరు టీ తాగి వచ్చి బస్సును బయలు దేర దీశాడు.

ఊరు దాటింది. కండక్టరు రాసు కుంటున్నాడు.

బస్సు ఘాట్ రోడ్డులోంచి పోతోంది. ఆ మలుపు దగ్గర రోడ్డుకు అడ్డంగా నలుగురు మనుషులు నుంచొని వున్నారు.

బస్సులో వున్న నలుగురు యువకులు హఠాత్తుగా సీట్ల మైనుంచి లేచి నిలుచున్నారు.

ఒకడు డ్రైవరు మెడ మీద మూరెడు కత్తిపెట్టి 'ఆపు' అన్నాడు. డ్రైవరు ఆపాడు.

మిగతాముగ్గురు బస్సులో అక్కడక్కడా నిలుచొని వున్నారు.

"కదిలారా, చచ్చారే!" అన్నాడు వాళ్లలలో ఎత్తుగా వున్న ఎర్రటి కుర్రాడు. అతడి చేతిలో పిస్టల్ వుంది.

దుర్గయ్య వేళ్లు మాత్రం చురుగ్గా కదులు తున్నాయి. ఉన్న బలమంతా వేళ్ళ మీదే ఉపయోగిస్తున్నాడు. బొటన వేలితో ఉంగరం వేలి మీద నొక్కు తున్నాడు. ఒకొక్క ఉంగరాన్ని నెమ్మదిగా వేలి నుంచి తీశాడు. చిటికెన వేలి ఉంగరాన్ని కూడా అలాగే ఊడ బెరికాడు. మొత్తం మూడు ఉంగరాలు! తీసిన దీన్ని తీసినట్లుగా కిందికి వదిలాడు. అవి సూటిగా తన చెప్పుల మీద పడేటట్లు జాగ్రత్తగా విడిచాడు.

ఉంగరాలు నిశ్శబ్దంగా, మెత్తగా చెప్పుల మీద పడి, కిందకి దొర్లాయి.

దుర్గయ్య ముఖం కదల కుండా మెదల కుండా దొంగలవైపే చూస్తోంది.

ఎర్రటి దొంగ చెబుతున్నాడు.

"చూడండి! మర్యాదాగా మీ జేబుల్లోని డబ్బుల్ని... మెడకి, చెవులకీ, వేళ్లకీ వున్న బంగారాన్ని ఇచ్చేయండి. కదలాలని ప్రయత్నిస్తేకీళ్లు విరగ్గొడతాం. ఎదిరించాలని చూస్తే అదర గొడతాం. మాకు దయా దాక్షిణ్యాలు లేవు. ప్రాణాలు తీయడం మాకు మంచి నీళ్ల ప్రాయం! జాగ్రత్త!"

దొంగల్లో ఒకడు పెద్ద జేబు రుమాలాను రెండు చేతుల్లో పట్టుకొని ప్రతి సీటు దగ్గరకు వరసగా వస్తున్నాడు. పాసింజర్లు అందరూ వినయంగా తమ రిస్టు వాచీలు, పర్సులు, చెవుల జోళ్లు ఆ జేబు రుమాల్లో పడేస్తున్నారు. ఒకామె దగ్గర తాళి బొట్టు తప్ప మరేమీ లేదు. ఆమె భయంతో తాళిబొట్టు తీయ బోయింది. దొంగ వద్దన్నాడు. ఆమె రెండుచేతులు జోడించి దొంగకు దండం పెట్టింది.

చాలా మంది ఆడవాళ్లు దొంగల భయంతో నగలన్నీ ఇళ్లలో పెట్టేసుకునిమరీ వచ్చారు. బస్సులు ప్రయాణానికి గిల్టు నగలు వేసుకునివచ్చారు. దొంగ వాటివన్నిటినీ ఏరి అవతల పారేస్తున్నాడు.

దొంగ దుర్గయ్య దగ్గరకు వచ్చాడు.

దుర్గయ్యకు చిన్నగా వణుకు పుట్టుకొచ్చింది. ధైర్యం కూడ దీసుకొని, జేబులో వున్న డబ్బంతా దొంగ చేతిలో పెట్టాడు.

దొంగ అనుమానంగా చూశాడు.

"ఇంకా ఏం లేవండీ బాబు" అనే అర్థం వచ్చేటట్లు దుర్గయ్య వినయంగా తల అడ్డంగా ఊపాడు.

దొంగ దుర్గయ్య దగ్గర నుంచి కదిలాడు.

దుర్గయ్య తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

ఆలోచనలు కొత్తదారి పట్టాయి.

"...వీళ్లని ఊరికే వదిలి పెట్టకూడదు. పొరుగూరి పోలీసు స్టేషనుకుపోయి రిపోర్టు చేయాలి. దొంగలు ముఖాలు బాగా గుర్తు పెట్టు కోవాలి. రేపు పోలీసు కుక్కల వెంట తానూ పోయి వీళ్లందరినీ పోలీసులకు పట్టించాలి. కోర్టుకు పోయి సాక్ష్యం చెప్పి అందర్నీ కటకటాల వెనక్కి పంపించాలి. శ్రీ కృష్ణ జన్మస్థానంలో వీళ్ళకి బొచ్చె కూడు తినిపించాలి..' ఇలా సాగు తున్నాయి దుర్గయ్య ఆలోచనలు.

దొంగ అందరి దగ్గరా డబ్బు పోగు జేసుకుని మూట కట్టుకుని బస్సు దిగాడు.

మిగిలినముగ్గురూ 'ఎవరూ కదలొద్దు' అని హెచ్చరికలు చేస్తూ బస్సు లోపలే పహరా కాస్తున్నారు.

బస్సు బయట దోపిడీ దొంగల బాస్ దర్జాగా వున్నాడు.

ప్రజాస్వామ్యంలో అధికార పక్ష నాయకుడిలా బొర్ర పెంచుకుని, బిర్ర బిగిసి వున్నాడు. సన్మానాల దండల వల్ల మెడ శాశ్వతంగా నిక్కి నిలబడి పోయినట్లుగా, ఈ దొంగలనాయకుడి కళ్ళు కూడా చుక్కల్ని చూస్తున్నాయి!

'బాస్!'

వినయంగా చిరుదొంగ తనచేతిలో వున్న జేబు రుమాలా మూటను, మహారాజుకు సామంత రాజు కప్పం తెచ్చి ఇచ్చినట్లుగా ఇచ్చాడు.

దొంగలబాస్ తన అనుచరుడికి దాన్ని అందిచ్చాడు. అతడు వినయంగా అందుకుని, నేల మీద కూర్చుని, టార్చిలైటు వెలుగులో లెక్క పెట్టాడు.

"బాస్! కేష్ ఐదువేలు! బంగారం మొత్తం నాలుగు వేలకు మించదు!"

"కండక్టరు సంచిలోది లాక్కున్నారా?"

"ప్రతిపక్ష నాయకుడి బాంక్ ఎకౌంట్ సీజ్ చేశారా?' అన్నట్లుగా వుంది గొంతు

"దాంతో కలిపే బాస్!" ఎర్రదొంగ జవాబిచ్చాడు.

ఒక్క నిమిషం బాస్ చుక్కల్ని లెక్క పెట్టాడు. తల ఊపాడు.

ఎక్కువ వసూలుకాలేదనే కోపంతో దోపిడీ దొంగలు పాసింజర్లను వరసగా నించో పెట్టి కాల్చేస్తారేమోనని బస్సులో అంతా గజగజ లాడి పోతున్నారు.

బాస్ గంభీరంగా నడుచుకుంటూ బస్సులోకి వచ్చాడు.

దుర్గయ్యకు బి.పి విపరీతంగా పెరిగి పోయింది. చెమటతో ఒడలంతా తడిసి పోతుంది. ఆ దోపిడీ దొంగల బాస్‌తన వైపు చూడగానే, గుండెఓ క్షణం కొట్టు కోవడం మానేసింది.

బాస్ పెదవి విప్పాడు.

గొంతు మేఘ ఘర్జనలా వుంది.

"మీ దగ్గర వున్నసొమ్మంతా కూడా, మొత్తం లెక్క పెడితే పది వేలకు మించ లేదు. మేం ఈ లొకాలిటీ పోలీసు స్టేషనుకే ప్రతి దోపిడీకి పదివేలుమామూలు కట్టాలి. ఇపుడు మీ దగ్గర దోచుకున్నదంతా వాళ్లకే కడితే మాకు మిగిలేదేమీ లేదు! కాబట్టి మీ దగ్గర తీసుకున్నవి తిరిగి ఇస్తున్నాం. అయితే ఎవరి దగ్గర ఏం తీసుకున్నామో మా వాడికి గుర్తుండక పోవచ్చు. మీరే జాగ్రత్తగా, న్యాయంగా ఎవరివివాళ్లు తీసు కోండి! అని దోసిట్లో జేబు రుమాలాను పట్టు కున్నాడు.

పాసింజర్ల ముఖారవిందాలు విప్పారాయి. మనసులో దోపిడీ దొంగల సద్గుణాలను వెయ్యి విధాలుగా ప్రశంసించు కుంటూ, క్రమ శిక్షణతో ఎవరివి వాళ్లు వరసగా తీసుకు పోయారు.

దుర్గయ్య చెప్పుల్ని ఉంగరాల మీదే వుంచి, వట్టి కాళ్లతోనడుచు కుంటూ పోయి తన డబ్బులు తెచ్చు కున్నాడు.

దొంగలుబస్సుదిగి టాటా చెప్పారు. కండక్టరు రైట్ చెప్పాడు.

డ్రైవరు "పోలీసు స్టేషనుకు పోదామా?" అన్నాడు.,

కండక్టరు కంటే ముందు దుర్గయ్య అందుకుని "పోలీసులూ వద్దు ఏం వద్దు నాయినా! మమ్మల్ని క్షేమంగా ఇంటికి చేర్చండి బాబూ! అదే పది వేలు! వాళ్లు మంచి దొంగలు! వాళ్లను గురించి మేం రిపోర్టు ఇవ్వాల్సిందేమీ లేదు!" అన్నాడు ఉంగరాలు వేళ్ళకి తగిలించు కుంటూ!

209